

РЕШЕНИЕ

№ 8790

гр. София, 27.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 124 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Н. П.

при участието на секретаря С.С.Ц.

като разгледа докладваното от И. Н. П. Гражданско дело № 20221110119616 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на /фирма/ срещу /фирма/.

Ищецът твърди, че на 28.06.2018г. по гр. д. № 8661/2018г. по описа на СГС е допуснато обезпечение на предявен иск в полза на ответното дружество за сумата от 157 342,29лв., като е издадена обезпечителна заповед. На 20.08.2018г. върху банковата сметка на ищцовото дружество в /фирма/ бил наложен запор от ЧСИ М. Б. по изп. дело №20188380403308/2018г., образувано въз основа на обезпечителната заповед. В рамките на исковото производство, с влязло в сила решение №260335 от 26.02.2021г. на СГС исковите на ответното дружество били в по-голямата си част отхвърлени, като ищецът бил осъден общо за сумата от 13 111,86лв. Посочва, че на 30.08.2021г. запорът върху банковата сметка бил вдигнат. Поддържа, че за периода 20.08.2018г.- 30.08.2021г. е претърпял вреди в резултат от наложения запор върху сумата от 144 864,22лв., за която исковите били отхвърлени, като имал право на обезвреда, която претендира в размер на законната лихва върху тази сума. Съобразно изложеното, моли за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от **13 803 лв.**, представляваща обезщетение за

претърпени имуществени вреди предвид невъзможността да ползва запорираната сума от 144 864,22 лв. в периода 20.08.2018г.-30.08.2021г.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва предявения иск. Твърди, че не са представени никакви доказателства, че в ***** ищецът изобщо е имал банкови сметки, както и, че е налице доказана възможност за сигурно увеличаване имуществото на ищеца. Оспорва по банковата сметка на ищеца да е имало налична сума, която да е била блокирана. Посочва, че до отмяна на първоинстанционното решение законосъобразно е било упражнявано правото на обезпечение. Поддържа, че не е налице причинно-следствена връзка между запора и претендираните вреди. Прави възражение, че претендираното вземане е погасено по давност. Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Предявен за разглеждане е осъдителен иск с правно основание [чл.403 ГПК](#) вр.чл.49,вр.[чл.45 ЗЗД](#).Съгласно [чл. 403, ал. 1 ГПК](#), ако искът, по който е допуснато обезпечението, бъде отхвърлен или ако не бъде предявен в дадения на ищеца срок, или ако делото бъде прекратено, ответникът може да иска от ищеца да му заплати причинените вследствие на обезпечението вреди. В съдебната практика /Решение № 59/04.05.2017г. по гр. д. №2817/2016г., III ГО на ВКС и др./, се приема, че отговорността по [чл.403,ал.1ГПК](#) е специфична, безвиновна, деликтна отговорност на лицето, по чието искане е допуснато обезпечение на иск, като на обезвреда подлежат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от обезпечението /[чл. 51, ал. 1 ЗЗД](#)/. Вредата в хипотезата на чл.403, ал. 1, пр. 1 ГПК е съизмерима като минимален размер със законната лихва върху учредения като обезпечение залог в пари за периода като пряка и непосредствена последица от същото това обезпечение – Решение № 156/18.12.2017г. по т. д. № 449/2017г., II ТО на ВКС.

В настоящия случай, по делото не е спорно, а и се установява от събраните писмени доказателства, че с обезпечителна заповед, издадена на 31.07.2018г. по гр. д. № 8661/2018г.по описа на СГС, II-В състав, е допуснато обезпечение на предявените от /фирма/ срещу/фирма/ искове, чрез заповед на банковите сметки на ответника в

***** до размер на сумата от 157 342,29лв. По молба на /фирма/ въз основа на издадената му обезпечителна заповед е образувано изп. дело при ЧСИ М.Б. и е поискано налагане на запор върху банковата сметка. Видно от запорно съобщение изх. № 77403/20.08.2018г с него е наложен запор върху банкова сметка на дружеството за сумата от 157 408,29лв. С Решение №260335 от 26.02.2021г. на СГС исковете на ответното дружество били в по-голямата си част отхвърлени, като ищецът бил осъден общо за сумата от 13 111,86лв.

От изложеното следва, че предявените искове са били частично уважени. По делото не е спорно, а и се установява от събраните доказателства, че запорът върху банковата сметка на ищеца е вдигнат на 30.08.2021г. С оглед на това, сумата от 144 864,22лв. за която исковата претенция на /фирма/ е била отхвърлена, е била блокирана /запорирана/, което е пречатвало ищецът да я ползва, в периода 20.08.2018г. - 30.08.2021г. Както бе посочено, от събраните писмени доказателства-удостоверение от ***** и експертното заключение се установява, че сумата е била налична през цялото време на запора по банковата сметка на ищцовото дружество, тоест запорът е бил реално обезпечен.

При горните обстоятелства, съдът намира, че ответникът следва да отговаря по чл. 403, ал. 1, пр. 1 ГПК за причинените му вследствие на наложения запор вреди, които следва да бъдат оразмерени със законната лихва за забава върху сумата за периода на наложения запор. Тези вреди представляват пряка и непосредствена последица от наложената обезпечителна мярка, тъй като в резултат от нея ищецът не е разполагал с възможността да ползва средствата и да оперира с тях. Ищецът, по чието искане е допуснато и наложено обезпечението, и чийто иск е отхвърлен с влязло в сила решение, е материално правно легитимиран да отговаря за тези вреди. От заключението по ССЧЕ се установява, че законната лихва за забава върху процесната сума за периода 20.08.2018г.-28.07.2019г. възлиза на 13 779,19лв. Именно до този размер предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 13 803лв. подлежи на отхвърляне.

Върху уважената част от исковата претенция следва да бъде присъдена и законна лихва за забава, считано от завеждане на исковата молба до окончателното плащане. С оглед приетата от съда основателност на претенцията, същият е длъжен да разгледа и направеното от ответника възражение за погасяване на исковата

претенция на ищеца по давност.Погасителната давност за процесното вземане е започнала да тече от 30.08.2021г..датата,на която е вдигнат наложения запора.Съгласно чл.110 от ЗЗД тя е 5-годишна.поради което съдът намира за неоснователно направеното възражение от ответника за погасяване на исковата претенция на ищеца по давност.

По разноските:

При този изход на спора, право на присъждане на сторените разноски имат и двете страни съразмерно на уважената и отхвърлената част от иска.Ищецът е доказал разноски в размер на 552.12. за държавна такса, 200 лв.депозит за експертиза.От общия размер на разноските – 752.12лв., на ищеца следва да се присъдят 750.00лв.

Ответникът не претендира и не доказва направата на разноски.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание 403, ал. 1, пр. 1 ГПК/фирма/, ЕИК:*****,сътс седалище и адрес на управление:/адрес/, **да заплати на** /фирма/,ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление:/фирма/,*****,сумата от 13 779,19 лв.,представляваща обезщетение за претърпени вреди в резултат от наложен запор върху банкова сметка на /фирма/,ЕИК:***** в *****, въз основа на обезпечителна заповед от 31.07.2018г.,издадена по гр. д. № 8661/2018г. по описа на СГС, II-В състав, за периода 20.08.2018г.-30.08.2021г., ведно със законната лихва от подаването на исковата молба – 12.04.2022г. до окончателното плащане,като **ОТХВЪРЛЯ** иска за **разликата над уважения размер от 13 799,19лв. до пълния предявен от 13 803лв.**

ОСЪЖДА на основание 78, ал. 1 ГПК/фирма/, ЕИК:*****,сътс седалище и адрес на управление:/адрес/, **да заплати на** /фирма/,ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: /фирма/,*****/, сумата от **750лв.** –разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____